

пъзвникътъ? Кой можи да бъди този душманинъ? Зк. 189. (ср. прълж.)

Подпръчж *м. св.* подставлю подъ что либо палочки для поддержки: За да ся събере съми-то на пеперуды-ты добре и да ся не хаби, знатъ просты платна отдолѣ подпирчены та гы приковавать о стѣни-ты. *Л. Д. 1871 р. 234.*

Подпръж *м. св.* Подпирамъ *м. дл.* 1) подопру, подпираю; приставлю къ чему либо: Азе имамъ два юнака, Що подпиратъ моятъ плетъ. *К. I. 38.* „Си имамъ кукъ голема!“ Кога дойдофъ да видамъ, Н'една греда стоеще, И та бѣше потпрена. *М. 533.* Тя бѣше подпрѣла главата си на дланъ и замислила са бѣше твърде дълбоко. *К. III, 206.* Хамалинътъ беше ся случилъ него денъ да бѣде при сабаювата кѫща дѣто си бѣше подпрѣль тварчинката за да си отпочини малко. *Х. II, 6.* Той подпрѣль тоягата си на стѣната. *З. 274.* 2) подорву, подрываю: Ти ся бояли, че Португалци-тѣ щатъ да подпратъ тѣхнѣ-тѣ тръгови. *Ј. 225.* Подпръж са Подпирамъ са опрусь,—раюсь: Който ми дадѣ прѣстенче, Прѣзъ прѣстенъ да ся провиря, Съсъ сламка да ся подпира. *Б. II, 58.* Въ килии сиди свита Мария на златъ са рожени пупири. *Бонч. 50.* Пътникътъ—подпиращъ съ калугерска патерица лечка полечка, като Божа мравица, слѣдва си пѫтьтъ. *Зк. 133.*

Подпухнж *м. св.* Подпухвамъ *м. дл.* припухну, принухаю вздуюсь,—ваюсь: Образътъ и раже-тѣ на Р. бѣха май сявга подпухнали отъ прищи на тѣ мърливи мухи. *Р. А. 72.* Очите и биле подпухнале отъ плачъ. *З. 129.* По пѣкога пакъ отъ волканско риганіе земна-та кора подпухне и ся надвигне така ятко, чото настанѣтъ цѣлы могилы и острови. *Л. Д. 1873 р. 69.*

Подпѣхвицица *с. ж.* движеніе въ плискѣ: Това е правъ Българскъ балетъ, нѣ съ разлика, че тукъ не ся виждатъ крачисты крака, нѣ мандахаранци раже, развиwanie кѣрни, подпихвици ѹодъ кжрни и раже и други подобни вѣщи движенія. *Ч. 77.*

Подпѣхнж *м. св.* Подпѣхвамъ *м. дл.* подпихну, подпихиваю: подсуну, подсовываю; подложу, подкладываю: Всакы повой ся цѣлте съсъ два пърта, кои ся подпѣхватъ единъ подъ други до сякы колъ. *Ик. 34.* Той-зи горный сношъ подпѣхвѣтъ подъ вѣжъ на горный сношнове и отъ двѣ страни, да го не притури вѣтъръ. *ib. 56.*

Подражѣе ми *м. безл. св.* захочется, понравится (ср. додражѣе ми): Чловѣкъ-тѣ по пещери съглядаль да ся свиратъ животни и нему подражало да ся свре у тѣхъ за да ся запази отъ лоше времѧ. *Л. Д. 1873 р. 169.* Кой-то иде да лови (рыба) само за растухъ нему за единъ часъ ще подражѣе. *Л. Д. 1873 р. 239.*

Подражж *м. св.* Подражавамъ *м. дл.* (нѣкому) подражаю: